
HONGARIJE 2017

Marit

Ik ben dit jaar op Lions Youth Exchange geweest naar Hongarije. Ik heb voor dit land gekozen, omdat het een land is waarvan ik zelf niet heel snel dacht om er op vakantie te gaan, behalve een stedentrip naar Boedapest. Het leek me aan de andere kant wel een heel interessant land om meer van te zien.

In de trein naar het vliegveld en in het vliegtuig vroeg ik me de hele tijd af in wat voor een omgeving ik terecht zou komen en met wat voor een mensen. Ik had al mails gestuurd met mijn gastgezin, maar in het echt is het toch heel anders. Toen ik de deuren uitliep op het vliegveld in Boedapest, was het een beetje hectisch, want het Nederlandse zwemteam zat in hetzelfde vliegveld en overal waren vlaggetjes en mensen met bordjes. Na een tijdje zag ik mijn gastgezin, die op mij stonden te wachten met een bordje met mijn naam en een bosje bloemen. Mijn gastgezin bestond uit een vader, Lászlo, een moeder, Dóra en een dochter, Vanda. Ze woonden in een buitenwijk van Boedapest in een huis met een grote tuin met een grote abrikozenboom. Ik sliep in de kamer van de dochter en daar was gelukkig airconditioning, wat heel fijn was als je na een lange dag weer terugkwam. De eerste avond hadden we een diner met Hongaarse specialiteiten, waaronder een speciaal soort pasta en kipgoulash. De rest van de avond hadden we elkaar beter leren kennen en ging ik op tijd slapen, omdat het reizen en de nieuwe invloeden hun tol hadden geëist. De volgende dag, een maandag, begonnen we de dag met ontbijt en dat was heel uitgebreid. Ze hadden een soort vlechtbrood, met heel veel verschillende soorten beleg, waaronder ook zelfgemaakte abrikozenjam en het was heel uitgebreid. Rond tien uur gingen we onderweg naar het centrum, eerst met een bus naar het metrostation. Daar moesten we een kaartje kopen voor het openbaar vervoer voor de rest van de week en daar kwam ik al achter het eerste grote verschil tussen Nederlanders en Hongaren en dat is dat Nederlanders echt geen geduld hebben. In Hongarije is het normaal dat je ergens meer dan 20 wachtenden voor je hebt en dat je dus rustig 30 minuten staat te wachten zonder dat er iemand een extra balie opende. Dat was voor mij zo'n wereld van verschil. Toen we uiteindelijk in de metro zaten gingen we naar het centrum. De metro's in Boedapest vallen overigens niet echt in de categorie stil. We begonnen onze tour op Deak Square, het belangrijkste metro knooppunt van Boedapest en een plein waar veel studenten 's avonds bij elkaar komen. Vanaf dit punt liepen we verder naar Liberty Square en daarna door naar het parlement. Hier hebben we een tijdje rondgekeken en daar hadden ze voor mij een rondleiding door het parlamentsgebouw geregeld. De rondleiding was heel interessant, je kon de kroonjuwelen bekijken en het hele gebouw was zo rijkelijk versierd met goud en kunstwerken. Na de rondleiding gingen we met de tram naar de grote markthal, een plek waar ze allerlei Hongaarse specialiteiten verkopen. Daar gingen we lunchen, we aten Langos, een soort platte oliebol met crème fraîche en geraspte kaas. Vanaf de markthal liepen we terug naar Deak Square en gingen we terug naar huis om daar te dineren, te helpen met het water geven van de planten en daarna te

gaan slapen. Op dinsdag gingen we naar de dierentuin, want de nicht van Vanda werkte daar tijdens de zomer en kon voor ons kaartjes regelen. Ze hadden allemaal verschillende regio's nagemaakt in de dierentuin, het zag er heel mooi uit en het was leuk. Na een hele dag in de dierentuin, gingen we al op tijd terug om te dineren, want we gingen 's avonds naar een theater voorstelling met Hongaarse muziek en dans. Vanda en haar moeder gingen vaak naar het theater en ze vonden het leuk dat ik het ook leuk vond om op deze manier meer van hun cultuur te leren. Op woensdag hadden we eerst een tour door de stad met een vriend van Vanda, die zelf rondleidingen gaf door de stad naast zijn studie. Hij vertelde interessante verhalen over allemaal verschillende plekken in de stad en niet alleen die goede dingen die waren gebeurd in Hongarije, maar ook de andere kant en dat vond ik fijn. Hij nam ons ook mee naar Heroes Square en het stadspark. Daarna namen we afscheid van hem en gingen Vanda en ik met de tram naar het gebouw van het Nationaal Theater, want daar kon je opstappen op een van de bootjes, die ook bij het openbaar vervoer horen. Deze boot zigzagde over de Donau door het centrum van de stad en we stapten uit bij Margitsziget, dit is een eiland in de Donau. Op dit eiland gingen we kijken bij een fontein, die ieder uur een show geeft op verschillende muziek. Na deze show gingen we naar de Gellert Hill, de beklimming duurt niet heel lang, maar het is heel steil en dat in combinatie met de hoge temperaturen was best intensief. Vanaf dit punt had je een prachtig uitzicht over de stad en met de ondergaande zon. We liepen er aan de andere kant af en daar gingen we op zoek naar een Dance House. Dit was op een soort balkon op de Gellert Hill en had ook een heel mooi uitzicht. Dit Dance House was een groep mensen die daar maandelijks bij elkaar kwamen om Hongaarse dansen te dansen, maar ze staan ook open voor mensen van buitenaf en dus was het voor Vanda en mij een heel fijne omgeving om mee te doen met de dansen zonder dat iemand het erg vond dat we er niet goed in waren. Op donderdag hadden we een soort rustdag en hielpen we Dóra met de voorbereidingen van de barbecue, die we 's avonds hadden met een van de vrienden van Vanda, die ook een LEO is en die ook iemand van het programma in huis had. Synnøve, een Noors meisje was heel aardig en we hadden een hele leuke avond, waar we eerst gingen eten en daarna speelden we spelletjes. Op vrijdag gingen we eerst naar Buda Castle, een district in de stad met allemaal oude dingen. We begonnen bij de Mattyas Church, een kerk met een kleurrijk dak waar alle koningen gekroond werden. Daarna ging ik een tour doen door een oud ziekenhuis dat was gemaakt in de grotten onder Buda Castle. Dat was interessant, want veel van de attributen kwamen nog uit de Tweede Wereldoorlog en hadden de tand des tijds daar doorstaan. Het ziekenhuis was tijdens de koude oorlog ook omgebouwd tot een nucleaire bunker die nu ook bezichtigd kon worden. Na dit bezoek gingen we naar de oudste bakkerij van Boedapest, Ruzswurm en daar probeerden we typische, Hongaarse taartjes. We liepen verder naar de Nationale Bibliotheek en bekeken de oude tuinen van het kasteel. We gingen daarna lunchen in het centrum, bij een van Vanda's lievelingsplekken en het eten daar was echt super. We gingen terug naar huis om ons om te kleden en daarna meteen weer terug de stad in, want we gingen met Synnøve en haar hostbrother naar een escape room, waar we helaas op een paar seconden na net niet uitkwamen. Daarna gingen we naar de Gellert Hill, om de opening van het Wereld Kampioenschap zwemmen te bekijken, maar helaas waren alle goede plekken daar al bezet en gingen we verder naar een van de bruggen van de stad, waar ook schermen waren. We hebben de show zittend vanaf de brug gezien en daarna gingen we naar een ruïn pub,

Szimpla, dit is een bar waar ze allemaal dingen hebben neergezet die eigenlijk niet bij elkaar pasten, maar daar wel goed bij elkaar horen. Daar hadden we ook voor het eerst kennis gemaakt met Palinka, een typische, Hongaarse likeur. Zaterdag was mijn laatste dag in Boedapest en gingen we naar het Nationaal Museum en daarna liepen we van Deak Square naar Heroes Square. Toen was het tijd om te beginnen met inpakken. Op zondag gingen we eerst een kasteel bezoeken in Tiszadob, echt een soort sprookjeskasteel en toen gingen we naar Miskolc. De plek waar het kamp werd gehouden en de plek, waar het daadwerkelijk tijd was om afscheid te nemen van mijn gastgezin. Iets wat ik op dat moment best wel moeilijk vond, want je gaat van een enigszins vertrouwde omgeving naar een volledig nieuwe met dertig mensen die je nog nooit eerder hebt gezien en waar je maar van hoopt dat je goed met ze overweg kan.

Op de eerste avond van het kamp gingen we speeddaten zodat we onze kampgenoten beter konden leren kennen. We moesten twee minuten iets over onszelf vertellen en dan twee minuten naar het verhaal van degene tegenover je luisteren en daarna schoof je door naar een nieuwe partner. Dit was een hele fijne manier om met iedereen kennis te maken. Na de speeddate gingen we eerst meer met elkaar praten en daarna hadden we het eerste feestje in het kamp met als dj de eigenaar van het hostel. De dag, maandag, gingen we eerst naar een bobsleebaan. Daar mochten we een uur lang zo vaak als we wilden vanaf en dat was heel leuk en je leerde daar je kampgenoten ook weer beter kennen. Toen we daar klaar waren gingen we naar het park dat ernaast lag en daar gingen we in fietsbootjes over een meertje. We gingen terug naar het hostel om te lunchen en 's middags gingen we de naar wedstrijden kijken van de teams van verschillende Europese universiteiten die daar een kampioenschap aan het spelen waren. 's Avonds hadden we de eerste landenpresentaties. Op dinsdag gingen we naar het stadshuis, waar we een voorlichting kregen over Miskolc en de innovaties die ze daar mogelijk proberen te maken. We deden een spel in de stad, waar we op zoek moesten gaan naar een paar van de bekendste punten van de stad op basis van alleen de omliningen. We wandelden een van de heuvels op waar een uitkijkpunt was en het uitzicht was echt prachtig. Vanaf dit punt liepen we weer naar beneden en gingen we naar een wijnproeverij. We kregen allemaal lokale wijnen en de proeverij werd geleid door een Lion die de manager was bij een wijnhuis in Hongarije. De laatste wijn die we proefden was een traditionele Hongaarse wijn, de Tokaji, deze wijn is gemaakt van gefermenteerde druiven en is daardoor heel zoet, het staat daardoor ook bekend als een dessertwijn. We hadden nog een diner bij de wijnkelder en keerden weer terug. Op woensdag gingen we naar een trainingsplek voor blindengeleidehonden. Eerst kregen we meer informatie over hoe je het beste blinden helpt en daarna mochten we zelf met een hond een stukje lopen terwijl we een blinddoek op hadden. 's Middags gingen we naar het zwembad, want de hitte was niet te houden. 's Avonds hadden we weer landenpresentaties en daarna weer een feest in het hostel. Op donderdag gingen we wandelen door de bergen. Het was heel intensief maar het was wel leuk om de hele dag in de natuur te zijn. We hebben ook een grot vanbinnen bekeken. Na onze wandeling hadden we een late lunch bij een vier-sterren hotel, waar we ook de uitzichttoren in mochten en vanaf daar kon je over het stuwmeer kijken. We gingen ook nog kijken bij de waterval die naast het hotel was en we liepen naar het station van de mini-trein, maar we hadden nog een uur voordat de volgende trein zou vertrekken, dus we liepen daar nog wat rond. Toen namen we de mini-trein en die was open aan de zijkanten dus er

was een prachtig uitzicht vanuit de trein. Op vrijdag gingen we vrijwilligerswerk doen in de dierentuin, maar toen we in de dierentuin aankwamen kregen we te horen dat er niets te doen was voor ons en hadden we tijd om zelf door de dierentuin te lopen. Na de dierentuin gingen we naar een kasteel, dat bestemd was voor de Hongaarse koninginnen, totdat het in verval raakte. Het was een schitterend middeleeuws kasteel met een grote zaal en het was echt heel mooi. We gingen terug en 's avonds hadden we weer landenpresentaties en gingen we met z'n allen traditionele volksdansen doen. Op zaterdagochtend deden we war of numbers in het bos. Het is een spel met heel veel overeenkomsten met levend stratego en iedereen was heel enthousiast en fanatiek. Die middag hadden we tijd voor onszelf. 's Avonds hadden we een poolparty in een grot, het was leuk en de grot was een soort labyrint met allemaal verschillende gangen en baden. Op zondag gingen we naar eerst Langos eten en daarna gingen we weer naar het zwembad, totdat het op het eind van de middag opeens heel erg hard ging regenen. Door de regen was er opeens een hoge luchtvochtigheid. 's Avonds hadden we weer landenpresentaties en waaronder ook mijn presentatie over Nederland. Op maandag begonnen we 's ochtends met karten. We gingen met een soort mini-treintje naar het park waar de kartbaan was. Iedereen was weer zo fanatiek tijdens het karten en daardoor was het extra leuk, want iedereen wilde winnen. We lunchten in het park waar ook de kartbaan was en daarna liepen we terug naar het hostel. Na de lunch hadden we met z'n allen een gesprek over de LEO's en we luisterden naar de verhalen van de mensen die zelf bij de LEO's zaten en waarom ze die beslissing hadden gemaakt. 's Avonds hadden we weer landenpresentaties en weer een feestje. Op dinsdag bleven we bij het hostel, want het was die dag slechter weer. We deden een spel waarbij we punten konden behalen door verschillende spelletjes te winnen en met die punten konden we puzzelstukjes kopen. Dit had mijn team helaas dramatisch verloren. Die dag moesten we ook beginnen met het inpakken van onze spullen, want de volgende dag zouden we weer naar Boedapest gaan. 's Avonds hadden we de laatste landenpresentaties en het laatste feestje in het hostel.

Op woensdagochtend was iedereen een beetje gestrest, want we moesten om halftien allemaal beneden staan met onze bagage ingepakt. Gelukkig hadden we dat allemaal gehaald en liepen we naar de bus, die ons naar Boedapest zou brengen. De reis duurde ongeveer twee en een half uur en we hadden halverwege een korte stop. Tijdens de busreis sliepen de meesten, wat hilarische foto's opleverde. In Boedapest hadden we weer haast want er was weinig parkeerplaats en daardoor moesten we heel snel alles uit de bus halen en moesten we nog een stukje lopen naar ons nieuw hostel. Daar gingen we eerst pizza eten en de kamers verdelen. 's Middags deden we een tour met een gids door de stad, maar die leek heel erg op de tour die ik met Vanda had gedaan, dus ik lette niet heel goed op. 's Avonds hadden we het afscheidsfeest en dat was in een club die in het binnenplein van een huizenblok was, dat was heel leuk en iedereen kon zo goed met elkaar en de hele sfeer was gewoon fantastisch. Donderdag was onze laatste hele dag in Boedapest en in het kamp. 's Ochtends gingen we winkelen en 's middags namen we eerst een van de bootjes naar Buda Castle en daar liepen we wat rond maar iedereen was heel moe, dus niemand had daar heel veel zin in. Toen gingen we naar het restaurant waar we gingen dineren en vandaaruit gingen we naar Heroes Square, waar we begonnen met afscheid nemen. Het was een waar tranendal en iedereen moest huilen en het was echt heel moeilijk, omdat je zo goed bevriend was geworden met iedereen. We namen de tram terug en we gingen nog eten bij een Turk.

Daarna was het tijd om voor de laatste keer in te pakken. De eerste mensen vertrokken op vrijdagochtend om zeven uur, maar toen sliep bijna iedereen nog, waaronder ik ook. De tweede groep vertrok om negen uur en dat was lastig, want daarbij zaten veel mensen waar ik heel goed bevriend was geraakt. Na dat afscheid gingen de overige mensen ontbijten en wachten, totdat de volgende groep zou gaan. Dat was om elf uur en op dat moment namen we ook afscheid van de mensen die naar nog een gastgezin zouden gaan, want die zouden om twaalf uur weggaan. De mensen die op dit punt er nog waren gingen lunchen bij een hamburgerrestaurant. Toen we terug waren moesten we nog langer wachten en uiteindelijk gingen Izzy, het andere Nederlandse meisje en ik naar het vliegveld en was het echt tijd om terug te gaan naar Nederland. Op het vliegveld kochten we nog souvenirs en toen we in Nederland waren namen wij ook afscheid van elkaar. In de trein was ik voor het eerst in drie weken weer echt alleen en dat was een heel raar gevoel.

De hele reis was echt een ervaring die ik nooit zal vergeten. Ik heb vrienden gemaakt met mensen uit 20 andere landen en het is zo interessant om te leren over elkaars culturen en de verschillen en overeenkomsten daartussen. Hongarije is ook een prachtig land en ik heb echt geen spijt dat ik ervoor heb gekozen om op deze reis te gaan. Ik heb hoogte- en dieptepunten meegemaakt tijdens de reis, maar daardoor heb ik zoveel over mezelf geleerd en ben ik op een punt gekomen, waar ik trots ben op wie ik ben en wat ik heb bereikt.